

ENIGE ASPECTEN VAN HET ACCOUNTANTSBEROEP IN NICARAGUA

door H. J. Reijn

Inleiding

Eén van de interessante Centraal-Amerikaanse landen is de republiek Nicaragua, gelegen tussen Honduras en Costa Rica, tussen Caraïbische Zee en Grote Oceaan. Interessant om haar geschiedenis, haar (opvallende!) economische expansie in de laatste jaren, maar - en dit is waarvoor in dit kort artikel Uw aandacht wordt gevraagd - interessant ook in enige aspecten van de bestaande wetgeving omtrent het accountantsberoep.

Centraal is de „ley para el ejercicio del contador público”, verschenen in de staatscourant van 30 april 1959. De wet bestaat uit twee afdelingen, waarvan de eerste heet „Over het accountantsberoep” en het tweede deel „Over het College van Accountants van Nicaragua”.

Wanneer oefent iemand het accountantsberoep uit?

Dit is - aldus artikel 2 van de wet - het geval indien hij tegen vergoeding zijn diensten aan het publiek aanbiedt, diensten die inhouden de verificatie van boeken, afrekeningen, financiële transacties etc. en de opstelling van of certificering van financiële overzichten, bestemd voor publicatie, voor fiscale doeleinden of voor credietverkrijging.

Artikel 7 gaat verder in op de omschrijving van de functies van de publieke accountant en noemt:

- het certificeren van elk soort financieel overzicht

Een opvallende bepaling is hierbij dat het *uitdrukkelijk verboden* is een certificaat te verstrekken in een andere taal dan de Spaanse taal, „de officiële taal van de staat”.

- controleren om „voor waar te verklaren” (binnen het bevoegdheidsgebied van de accountant) zaken met betrekking tot de opzet, de liquidatie, de ontbinding, de fusie, het faillissement enz. van ondernemingen, met betrekking tot boedelscheidingen e.d., met betrekking tot de administratie van onroerende goederen, met betrekking tot emissies.

Wie mogen het accountantsberoep in Nicaragua uitoefenen?

Om als accountant op te treden heeft men autorisatie nodig van het Ministerie van Onderwijs. Ter verkrijging daarvan moet men aan een aantal voorwaarden voldoen:

- 1 men moet meerderjarig zijn en in het volle genot van de burgerlijke rechten,
- 2 men moet van goede zedelijke reputatie zijn,
- 3 men moet de titel „accountant” bezitten en lid zijn van het College van Accountants,
- 4 men moet een *garantie stellen* van minimaal C\$ 5.000; om verklaringen voor fiscale doeleinden te kunnen geven moet een garantie van C\$ 15.000 gesteld worden. Deze garanties dienen de vorm te hebben van een verzekeringspolis, welke bij het College van Accountants moet worden gedeponneerd. Dit College moet publiekelijk bekend maken wie op de vervaldatum van de polis niet voor verlenging heeft zorggedragen.

Nadrukkelijk zegt de wet, dat de accountant bij het ondertekenen van een verklaring moet vaststellen dat de polis nog van kracht is . . . !

5 men moet minstens twee jaar ervaring hebben als controleur of als boekhouder.

In deze lijst van vereisten ontbreekt een bepaling omtrent de nationaliteit van de betrokkene. Echter, hierop komt art. 19 van de wet nadrukkelijk stellen:

Buitenlandse accountants of accountantskantoren kunnen op het grondgebied van Nicaragua het accountantsberoep niet uitoefenen tenzij door middel van een lokaal accountantskantoor of door middel van een vestiging van een buitenlands kantoor in Nicaragua, mits deze vestiging reeds minstens 5 jaren vóór de afkondiging der wet bestond.

Een wel zeer opvallende bepaling voor een land, dat deel neemt in de gemeenschappelijke markt van Centraal-Amerika welke mede een sterk politiek karakter heeft.

College van Accountants

Het tweede hoofdstuk van de wet is geheel gewijd aan dit College. Het stelt het College in, regelt het bestuur ervan en memoreert de rechten en verplichtingen van de leden.

Op 26 maart 1966 werd het kantoor van het College officieel geopend door de President van de Republiek, Dr. René Schick Gutierrez, nadat het gebouw werd ingezegend door Monseigneur Donaldo Chávez Núñez, hulpbisschop van Managua. Bij deze opening werd een rede gehouden door de heer Fausto Zelaya Centeno, voorzitter van het bestuur van het College. Zijn betoog is in meerdere opzichten opmerkelijk. Direct valt op de aandacht die hij in zijn betoog besteedde aan de bijdrage die de accountant kan leveren aan de economische ontwikkeling van zijn land. Daarbij met instemming een uitspraak citerend van T. Graydon Upton, vice-president van de Banco Interamericano de Desarrollo, dat geen beroep zoveel kan bijdragen aan de oplossing van de problemen van Latijns Amerika als het accountantsberoep, wijst de heer Zelaya erop, dat de accountants moeten bijdragen aan de ontwikkeling van betere methoden in de bedrijven om deze daardoor in een betere concurrentiepositie te helpen, met name van belang bij de marktvergroting door de centraal-amerikaanse economische integratie.

Een tweede opmerkelijke uitspraak van de heer Zelaya is, dat de accountants een bijdrage dienen te leveren aan de bestrijding der belastingontduiking!

Om dan te eindigen met de zinsnede: Laten wij steeds in gedachten houden, dat het verkrijgen van het respect van de maatschappij waarin men leeft *niet een aspiratie* van de accountant is maar een *onmisbare voorwaarde* voor de beroepsuitoefening.

Blijft te vermelden dat ingaande 1966/67 de Universiteit van Managua een opleiding voor accountants opende. De titel van baccalaureaat is vereist voor toelating tot deze opleiding, welke een duur van vijf jaren heeft.